

§ 3.

Nařízení toto stává se účinným dnem vyhlášení. Provedení jeho ukládá se ministrům vnitra, zemědělství, zásobování a národní obrany.

Švehla v. r.,

v zastoupení ministerského předsedy
a jako ministr vnitra.

Dr. Engliš v. r.

Staněk v. r.

Dr. Hotowetz v. r.

Johanis v. r.

Dr. Meissner v. r.

Sonntág v. r.,

jako ministr obchodu a správce ministerstva
zemědělství.

Dr. Winter v. r.

Stříbrný v. r.

Dr. Markovič v. r.

Čís. 439.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 15. července 1920,

kterým se stanoví náhrada za ušlý výdělek
přisídících živnostenských soudů,

Dle §§ 40 a 13 zákona ze dne 27. listopadu 1896, čís. 218 ř. z., o soudech živnostenských, se nařizuje:

§ 1.

Náhrada za ušlý výdělek, poskytovaná přísídícím a náhradníkům živnostenských soudů a odvolacích ve věcech živnostenských zvolených z volebního sboru dělnického a přísídícím ze stavu podnikatelů, pokud jsou zařazeni do IV. třídy daně výdělkové, stanoví se částkou třiceti Kč, trvalo-li zasedání nejvýše pět hodin, a to dopoledne neb odpoledne, a částkou padesáti Kč, trvalo-li přes tento čas anebo přes druhou hodinu odpolední.

Nařízení toto nabývá platnosti dnem vyhlášení se zpětným účinkem od 1. března 1920.

§ 2.

Výkonem tohoto nařízení se pověřuje ministr spravedlnosti v dohodě s ministry vnitra, obchodu a financí.

Švehla v. r.,

v zastoupení ministerského předsedy.

Dr. Engliš v. r.

Dr. Meissner v. r.

Dr. Hotowetz v. r.

Sonntág v. r.

Staněk v. r.

Dr. Winter v. r.

Johanis v. r.

Stříbrný v. r.

Čís. 440.

Koncesní listina ze dne 5. května 1920 pro místní dráhu ze stanice Svatoňovice-Úpice do Úpice,

Na základě vládního zmocnění uděluji za podmínek a modalit dále uvedených v dohodě se zúčastněnými ministerstvy p. Antonínu Hellerovi, předsedovi okresní správní komise, s pp. Josefem Švecem, starostou obce, Mořicem Morawtzem, továrníkem, inž. Ludvíkem Těmínem, továrníkem, a Vilémem Nyklíčkem, hostinským, vesměs v Úpici, žádanou koncesi k stavbě a k provozování místní dráhy ze stanice Svatoňovice-Úpice do Úpice podle ustanovení zákona ze dne 14. září 1854, č. 238 ř. z., o udělení koncesí k stavbě soukromých železnic, a zákona ze dne 8. srpna 1910, č. 149 ř. z.

§ 1.

Pro tuto železnici požívají koncesionáři výhod uvedených v čl. VI.—XII. zákona ze dne 8. srpna 1910, č. 149 ř. z.

§ 2.

Koncesionáři jsou povinni vystavěti povolenou železnici nejdéle do dvou let počítajíc ode dneška, vystavěnou pak dráhu veřejné dopravě odevzdati a po celou dobu koncese pravidelně provozovati.

Za dodržení této stavební lhůty, jakož i za vystavění a vystrojení dráhy podle koncese jsou koncesionáři povinni k žádosti státní správy dáti jistotu, složíce přiměřenou kauci v cenných papírech, způsobilých k ukládání sítěných peněz.

Kauce tato může býti prohlášena za propadlou, nedostojí-li koncesionáři uvedeným závazkům.

§ 3.

K vystavění povolené železnice propůjčuje se koncesionářům právo vyvlastňovací podle ustanovení příslušných zákonných předpisů.

Totéž právo bude koncesionářům propůjčeno také při vlečných drahách od nich snad vystavěných, jestliže státní správa uzná, že zřízení jich jest veřejnosti prospěšné.

§ 4.

Koncesionáři mají se zachovati při stavbě a provozování povolené dráhy podle obsahu této koncesní listiny a podle podmínek koncesních, které určí ministerstvo železnic, jakož i podle příslušných zákonů a nařízení, zejména podle zákona ze dne 14. září 1854, č. 238 ř. z., o udělení koncesí k stavbě soukromých železnic, a provozního řádu železničního ze dne 16. listo-